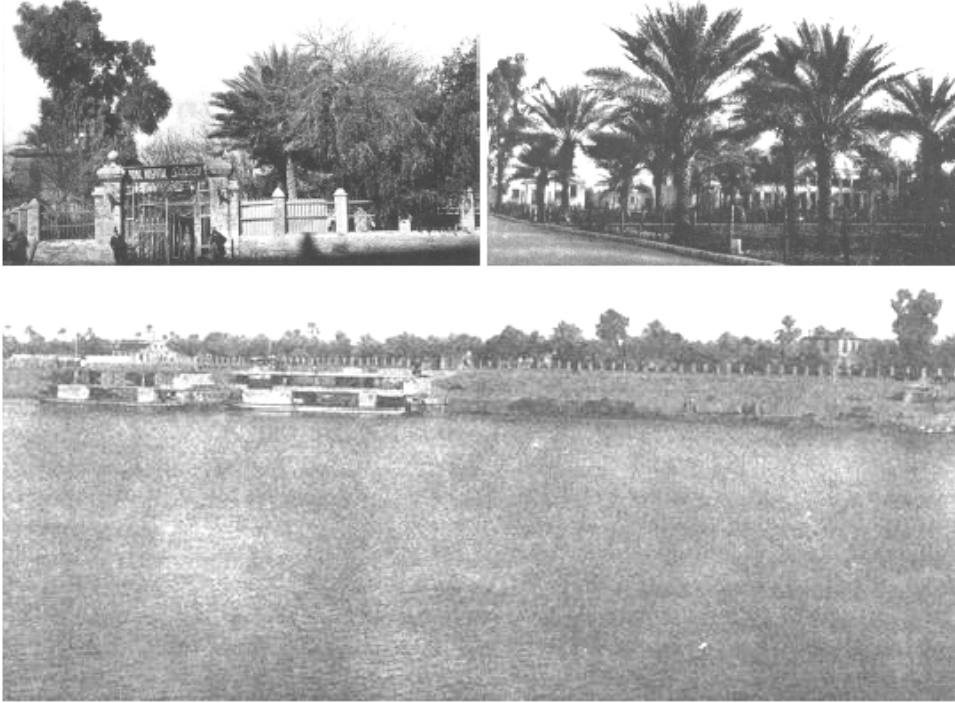

H. Bahauallah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

RIZVAN BAHÇESİ

RIZVAN BAHÇESİ'NİN BAĞDAT ŞEHİR HARİTASINDAKİ YERİ

H. Bahauallah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

Rızvan'ın Öyküsü

“Gerçekten de, Rızvan'ın birinci gününde, en mükemmel isimlerimizin ve en yüce sıfatlarımızın ihtişamını bütün varlık âleminin üzerine saçtığımızda, yaratılmış her şey arınmışlık denizine daldırılmıştır.” (Kitab-ı Akdes No: 75)¹

Giriş (1844–1852)

H. Bab, en acımasız zulümlere göğüs gererek yükseltti sesini ve samimi kalpleri yakında olacak olan şeye hazırladı tıpkı bir şafağın söküğü gibi, amansız düşmanın kurşunlarına teslim edip Kendisini yükselirken Cennetin de ötesine, demir zincirlerin altında ezilen H. Bahauallah parladı o zaman karanlıkta, muazzam bir Gün'ü başlatan göz kamaştırıcı bir aydınlıkla...

Siyah Çal'dan Çıkış

Bir gün bir çete H. Bahauallah'ın erkek kardeşinin peşine takılmıştı. Amaçları ona zarar vermektir. Tam Rus Elçiliği'nin önünden geçerken üstüne saldırıp paltosunu çaldılar. Bu olayı ve ardından H. Bahauallah'ın bir yeraltı zindanında maruz kaldığı acımasız hapis cezasını öğrenen Rus Konsolosu doğrudan İran Şahı'na giderek ve sahip olduğu gücü kullanarak H. Bahauallah'ın serbest bırakılmasını sağladı. İran H. Bahauallah'ı uzağa, Bağdat'a gönderdi. Ruslar yolculuk boyunca H. Bahauallah'ı koruması için yanına muhafızlar verdiler. Eğer saçının tek bir teline bile zarar gelirse İran'da taş üstünde taş bırakmayacaklarını söylüyorlardı.

H. Bahauallah Bağdat'tayken

H. Bahauallah Bağdat'ta on yıl kaldı; diğer insanların arasında bir ışık gibi parlıyor ve Allah'ın Çağrısını yayıyordu. H. Bab'ın inananlarına her gün can veriyor ve tüm kalpleri merak ve heyecanla titretiyordu.

H. Bahauallah'ın Bağdat'tan Gönderilme Kararı

Bağdat İran'a ve bazı kutsal şehirlere yakın olup İranlı ziyaretçilerin geçiş yolu üzerindeydi ve siyasi mahkûmlar için bir durak ve barınaktı. Tahran'a dönenlerin H. Bahauallah'ın olağanüstü şöhretiyle ilgili getirdiği bitmek tükenmek bilmeyen haberler nedeniyle yetkililer H. Bahauallah'ın Irak'a giden İranlı hacıları etkileyeceği ve giderek artan şöhretini İran hükümetine karşı bir tehdit olarak kullanabileceği korkusuna kapıldılar. Her bir araya geldiklerinde H. Bahauallah'ı bertaraf etmenin yollarını aradılar ve uydurdıkları vicdansızca hikâyelerle Şah'ın da korkuya kapılmasını sağladılar. Üç uzun yıl boyunca her türlü entrikaya, ikna yöntemlerine ve baskıya başvurarak İstanbul'un H. Bahauallah'ı kendilerine teslim etmesini ya da uzaklara sürmesini sağlamaya çalıştılar; sonra diğer hükümetlerden de aynı şeyi yapmasını istediler ancak İstanbul H. Bahauallah ile ilgili tavrını değiştirmedir. H. Bahauallah'ın bilgisizliğini sergilemek için ayarladıkları âlimler Kendisinin yanından tam tersi bir duyguyla ayrıldı. Kendisini öldürmek için kiralık katiller tuttular ancak H. Bahauallah bunların karşısına silahsız ve cesaretle çıktı ve hiçbir zarar da görmedi. Bu başarısızlıkları nedeniyle İran büyükelçisinin morali öylesine bozuldu ki Osmanlı hükümetiyle tüm ilişkisini kesti ve Padişah'ın temsilcisiyle görüşmeyi reddetti, ta ki İstanbul'un başka çaresi kalmayana ve daha fazla direnemeyerek H. Bahauallah'ı şehirden uzaklaştırana kadar... Şah Osmanlı Padişahı'ndan H. Bahauallah'ın etkisini silmesini ve çok uzak bir yere gönderilmesini istemişti. Nihayet anlaşma sağlandı ve H. Bahauallah'ı İstanbul'a çağıran telgraf Bağdat'a gönderildi.

Haberin Verilişı

Bağdat Valisi H. Bahauallah'ın büyük bir hayranıydı. Telgrafı aldığı anda kendisinde bu haberi verecek gücü bulamadı ve kararı uygulaması için kendisine defalarca emirler geldi. Vali saraya H. Bahauallah'ın on yıldır orada yaşadığını ve hiçbir kabahatini görmediğini bildirdi. Ancak telgraftaki kararı daha fazla saklamak mümkün değildi ve haber kaçınılmaz bir şekilde duyuldu.

¹ H. Bahauallah, Kitab-ı Akdes En Kutsal Kitap (Türkiye Bahaileri Ruhani Mahfili, Ankara, 2003, sayfa 44)

H. Bahaullah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

H. Bahaullah'ın Şehrin dışındaki boş bir alanda dostları ile birlikte yeni yılı kutlamak için toplanmasından birkaç gün sonra Kâtibi çadırdan dışarı çıktı. Orada bulunanlar etrafında toplanınca da Kutsal Denizci Levihi'ni yüksek sesle okumaya başladı.² Ahbaplar daha önce hiçbir zaman bu kadar şiddetli bir üzüntü yaşamamıştı, çünkü Bağdat döneminin kapanmak üzere olduğunu fark etmişlerdi. Kâtibi levihi okumayı bitirince bu sefer bizzat H. Bahaullah konuştu ve çadırları dünyevi uğraşılara benzett; "daha kurulur kurulmaz toplanıyorlar." Bunu söylemesinin ardından çadırların sökülmesi talimatını vererek herkesin Şehre dönmesini istedi.

Ulak

Bir ulak görüşmek üzere H. Bahaullah'ı Vilayete davet eden mektubu getirdiğinde çadırların toplanması işi henüz bitmemişti. Ulak mektubu teslim edince H. Bahaullah Vali'nin görüşme talebini kabul etti ancak resmi bir görevi olmadığı için ertesi gün Vilayet'in karşısındaki camide görüşmeyi önerdi.

Karmaşa

H. Bahaullah'ın dostları arasında büyük bir karmaşa hüküm sürmeye başlamıştı. Çoğu uyumayı ya da yemek yemeyi reddetmekteydi ve H. Bahaullah'tan ayrıldıkları anda yaşamlarına son vermeye kararlıydı. Ancak H. Bahaullah sevgi dolu şefkat ve nezaketiyle yavaş yavaş onları teskin ederek yüreklerine su serpti.

Camideki Görüşme

Tayin edilen saat geldiğinde Vali camiye geldi. Yapmak zorunda kaldığı iş nedeniyle utanç içindeydi ve H. Bahaullah'ın İmparatorluğun başkenti İstanbul'a sürgün emrini tebliğ etmesi için içeriye yardımcısını gönderdi. Sürgün emri H. Bahaullah'a camide ilan edildi ve geleneklere uygun olarak seçim yapması istendi. H. Bahaullah İstanbul'a gitmeye karar verince hükümet Kendisine bu seyahat için bir miktar para tahsis etti. H. Bahaullah bunu kabul ederek aldığı parayı fakirlere dağıttı.

H. Bahaullah mahkemeye çağrıldığında H. Abdülbaha mahkemeye H. Bahaullah yerine kendisinin gitme arzusunu dile getirdi ancak H. Bahaullah buna engel oldu ve mahkemeye Kendisi gitti. Büyük bir kalabalık H. Bahaullah'ın evinin etrafında toplanmıştı ve Kendisinin artık oradan ayrılmak üzere olduğunu görüp bir daha asla gelmeyeceğini hissettikleri için çok büyük bir kedere kapılmışlardı.

Hâkimler H. Bahaullah'a büyük bir sevgi ve saygı göstererek sürgün kararını iptal etme ya da değiştirme imkânına sahip olmadıkları için üzüntülerini dile getirdiler. H. Bahaullah tüm gün boyunca kendileriyle görüştü, yine de alınan kararı değiştirmenin bir yolu yoktu.

Yakın Çevrenin Tepkisi

Haber ulaştığında dostları hâlâ evin etrafındaydılar ve yürekleri üzüntüyle doldu. Arapların ateşli mizacı tüm şiddetiyle ortaya çıkmış ve H. Bahaullah'a kendilerini bırakmaması için yüksek sesle yalvarıp yakarıyorlardı. Çobanları olarak gördükleri O olmazsa yaşamaya devam edemezlerdi. H. Bahaullah sürgüne tek başına gitmeyi arzu etse de ailesi gözyaşları içinde ve yoğun bir şekilde Kendisine eşlik etmek için ısrar edince H. Bahaullah bu isteklerini kabul etti ve geride kalacak olanlara hitap etti. Sürgüne hazırlanmak için iki haftaları vardı. Ancak ertesi gün büyük kalabalık yine eve gelince yolculuk için bir hazırlık yapmak mümkün olmadı.

Üstü Kapalı Açıklamalar

Sonra H. Bahaullah dostlarına neler olacağını üstü kapalı şekilde açıklamaya başladı. Neşe ve kalbi heyecanla dolduran şiir ve yazıları, yaptığı konuşmalar ve değişmekte olan tavrı, üstlenmek üzere olduğu ilahi görev ve liderliğin ipuçlarıyla doluydu. Kendi ruhu heyecan ve kederle dolarken sevenlerinin kalpleri heyecanla kendilerinden geçiyordu.

² Bu Levih Ahit ve Misak ve insanların bu Misak'a sadakatsizlikleri hakkındadır.

H. Bahauallah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

Okunan Levihler

Geceleri Kâtibi herkesi odasında topar, kapıyı kapar ve mis kokulu mumların ışığının altında yeni nazil olan şiirleri ve Yazıları okumaya başladılar. Etraflarındaki dünyadan kopmuş bir halde ve ne yemek, ne su ne de uyku düşünerek ruh âleminin derinliklerine dalıyorlar ve gecenin bittiğini ve güneşin doğmak üzere olduğunu sonradan fark ediyorlardı.

Ayrılık Hazırlıkları

Daha sonraki birkaç hafta olağanüstü yoğun geçti. H. Bahauallah Bağdat'taki büyük, küçük her ahabap için bizzat Kendi eliyle özel birer levih yazdı, sayısız ziyaretçiyi huzuruna kabul etti ve kafil halinde yapılacak yolculuk için bazı hazırlıklar yaptı. Yapılması gereken hazırlıklar o kadar çoktu ki...

Rızvan Bahçesi'nin Seçilmesi

H. Bahauallah, H. Abdülbaha'nın gelenlerle ilgilenebilmesi ve böylece evin ziyaretçilerin sebep olduğu karmaşadan kurtararak ailenin seyahat hazırlıklarını tamamlayabilmesi için nehrin karşı kıyısına geçerek ahabaplardan birisine ait olan bir bahçeye taşınmayı önerdi. H. Abdülbaha H. Bahauallah'ın bu bahçeye taşınması için gerekli hazırlıkları ve O'nu etrafındakilerin devamlı talep ve ısrarlarından korumak için elinden geleni yaptı.

Bu taşınma kararı ahabaplar arasında duyulur duyulmaz yanlış yorumlanarak H. Bahauallah'ın tek başına gideceği dedikodusu yayılınca herkes oraya akın etti ve yatıştırılması imkânsız şekilde şiddetli bir üzüntüye kapıldılar.

Bahçenin Hazırlanması

Gerekli teçhizat Bahçe'ye taşındı. H. Bahauallah'ın çadırı bahçenin tam ortasındaydı ve diğer çadırlar da adeta küçük bir köy gibi bahçeye dağılmıştı.

Bahçe kırmızı güller, renkli çiçekler, laleler ve yemyeşil ağaçlarla doluydu. H. Bahauallah'ın çadırının ortasında ufak bir havuz vardı ve dışarıda da her taraftan sular akıyordu. Herkes bahçenin daha önce hiç olmadığı kadar güzel olmasına çalışmıştı.

Bahçeye Gidiş – 22 Nisan

Belirlenen gün öğlen saatlerinde, Emrin ondokuzuncu yılında, 22 Nisan 1863'de, H. Bahauallah Ev'deki odasından ayrıldı ve H. Abdülbaha ile birlikte, Şehir kapısına on dakika mesafedeki Bahçe'ye doğru yola çıktı. Bahçe nehrin kıyısındaydı. H. Bahauallah'ın başında keçeden yapılmış ve o andan itibaren tüm İlahi görevi süresince taşıyacağı dikkat çekici, uzun ve süslü bir külah vardı.

H. Bahauallah İçin Toplananlar

Her sınıf, millet ve meslekten insan Şehrin her köşesinden bir araya gelmişti ve kalabalık H. Bahauallah'ın evine doğru yürüyordu, her yaşta erkek ve kadın, ahabaplar ve her sınıftan, ister fakir olsun ister kimsesiz ve evsiz barksız, tüccarlar, tanınmış kişiler, din adamları ve resmi görevliler, çok büyük kısmı H. Bab'ın Dini ile bir ilgisi olmayan bir kitle ve Bahai kadınlar, hepsi, şaşkınlık içinde, kalpleri kırgın ve kaygılı şekilde avluda toplanmışlardı.

Dışarı Çıkış

H. Bahauallah dışarı çıktığında insanlar her taraftan aceleyle atılarak Kendisini saygıyla karşılayıp gözyaşlarına boğuldular. H. Bahauallah bir süre bu gözyaşları içindeki kırık kalbin ortasında bekledi, teselli edici sözler söyledi ve hepsiyle daha sonra Bahçe'de buluşacağına söz verdi. Kapıya doğru yürürken kalabalık içinden henüz birkaç yaşlarında bir çocuk yerinden fırlayarak eteğine sarıldı, yüksek sesle ağlarken en tatlı sesiyle gitmemesi için H. Bahauallah'a yalvarmaya başladı. Oradaki herkes, on yıl boyunca Sevgisini ve Ruhunun aydınlığını kendilerine bahşeden ve hepsi için bir Sığınak ve rehber olan Kişi'nin aralarından ayrılışının matemini tutuyorlardı.

H. Bahaullah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

Yol Boyunca

Avlunun basamaklarından ana yola çıkan daracık sokağa adım attığında her taraf insanlarla dolu olduğu için ilerlemek imkânsızdı. Ahbaplarla yabancılar birbirine karışmıştı ve feryat ve ağlayışlar her taraftan yükseliyordu. Kundak çağındaki bebekleri H. Bahaullah'ın ayaklarının önüne bırakıyorlardı. H. Bahaullah tüm bu bebekleri, tek tek yerden kaldırdı, hepsini kutsadı ve insan âleminin bu güzel çiçeklerini Tanrı'ya sarsılmaz bir inanç ve sadakatle hizmet edecek şekilde yetiştirmeleri görevini verdiği annelerinin kucaklarına sevgi ve şefkatle teslim etti. Erkekler, H. Bahaullah'ın adımlarının vücutlarına değmesi ve yanlarından geçerken kendilerini kutsaması ümidiyle vücutlarını O'nun önüne atıyordu. H. Bahaullah ancak çok ağır adımlarla ilerleyebilmekteydi.

Ancak ilerleyen yaşlarda bir evlat sahibi olabilmiş olan bir adam, çocuğun üstündeki kıyafetleri çıkartarak H. Bahaullah'ın ayaklarının altına sererken gözyaşları içinde “Çocuğumu, canımdan çok sevdiğim evladımı bu haliyle Sana veriyorum...” diyordu, “ne istersen yap, yeter ki bizi bu halde bırakmayacağına söz ver! Sensiz yaşayamayız.”

Herkes ağlıyor, söylediklerini işitmek, Kendisine dokunmak ya da içlerine su serpecek tek bir bakışını yakalamak için H. Bahaullah'a yaklaşmaya çalışıyorlardı. Feryatlar ve gözyaşları içindeydiler, hayatın artık bir anlamı kalmamıştı. H. Bahaullah herkesle vedalaştı, tek tek ellerini tuttu ve teselli etti.

Nehre Doğru

Tüm bu kısa yolculuğu boyunca yollar ve evlerin çatıları H. Bahaullah'ı sevenlerle doluydu, öyle bir heyecan yaşıyordu ki Bağdat böylesine daha önce tanık olmamıştı. Tüm yol boyunca Dicle nehrinin kıyısına ulaştığı ana kadar, her zaman zaten yardım etmiş olduğu ve her taraftan Kendisine yalvarıp yakaran fakirlerden cömertliğini yine esirgemedi. Nehrin karşısına geçmek üzere hazırlanırken, Bağdat şehrini tutum ve davranışlarıyla sevgi ateşinin insanların kalplerinde yanmaya devam edeceği sadık dostlarına emanet etti.

Nehri Geçiş

H. Bahaullah kendisini bekleyen küçük kayığa bindi. Olabildiği kadar uzun süre Kendisinin yanında olmak isteyenler etrafında toplandılar.

Kayık hareket etti ve H. Abdülbaha, En Temiz Dal (Mirza Mehdi), oğullarından bir diğeri ve kâtiibiyle birlikte H. Bahaullah'ı nehrin karşısına taşıırken kıyıda kalanlar üzüntü dolu kalplerle O'nun gittikçe uzaklaşan görüntüsünü seyrediyordu.

H. Bahaullah karşı kıyıya adım attı ve yakındaki caminin minarelerinden şehrin sakinlerini ‘Allah’u Ekber’ diyerek ikinci namazına çağıran ezan sesiyle birlikte, güneş batmadan iki saat önce Bahçe'ye girdi. H. Bahaullah'ın gelişinden kısa süre sonra nehir öylesine yükseldi ki H. Bahaullah'ın ailesi ancak dokuz gün sonra Kendisinin yanına geçebildiler.

Kıyıda Kalanlar

O gün H. Bahaullah'ın yoldaşları olağanüstü bir canlılık ve muazzam bir coşku hissediyorlardı. Kıyıda kayığın uzaklaşmasını izlerken bunu fark etmişlerdi ama zamanı gelince öğrenecek olsalar da o anda bunun nedenini anlayamıyorlardı.

Kayığın karşı kıyıya ulaştığını ve H. Bahaullah'ın giderek gözden kaybolduğunu gördüklerinde nehrin üstündeki köprüye doğru yürümeye başladılar ve ahbaplar için yemek ve çay hazırlanmış olan Bahçe'ye doğru yola koyuldular.

Rızvan Bahçesi

Bahçe'de kaldığı on iki gün boyunca H. Bahaullah büyük bir mutluluk içinde çiçeklerle bezenmiş yollarda ve ağaçların arasında azametle yürüyüşler yapıyordu.

Bağdat'ta yaşayan ahbaplar gün boyunca Bahçe'ye gelip her gece evlerine dönerken bazıları da yapılması gereken işler için orada kalmaktaydı.

H. Bahauallah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

Önde gelen resmi görevliler, din adamları ve mahkeme üyeleri en karmaşık meseleleriyle birbiri ardına Hz. Bahauallah'ın çadırına geliyorlar ve sorunları tamamen çözülmüş bir şekilde ve memnuniyet içinde oradan ayrılıyorlardı.

Birinci Gün – Sırrın Ortaya Çıkışı

Rızvan kutlamalarının ilk gününde Hz. Bahauallah dünya üzerinde tüm ihtişamıyla parlayan bir güneş gibiydi. Kendisini kuşatan sırrı açıklamak ve Hz. Bab tarafından vaat edilen Kişi'nin güç ve kudretini üstlenmek için, önden herhangi bir uyarı yapmaksızın, çadırını dolduran sayısız ziyaretçinin ortasında ve bu olayın başlayacak sürgünde başına açabileceklerine rağmen bu kritik saati seçti. Ebedi Gerçeğin ihtişamının o anda yaratılmış her şeyi tüm ilahi sıfatların ruhuyla nasıl doldurduğunu, yaratık âleminin arınma denizine daldırıldığını, kılıcın tekrar kınına girdiğini³ ve bir sonraki Tanrı Mazharı'nın yeryüzüne bin yıl sonra geleceğini bildirdi. Bu şekilde ve birçok işaretle Makamını orada hazır bulunanlara kabul ettirdi ve büyük bir sevinçle Rızvan Bayramı'nın başladığını ilan etti. Çok uzak diyarlarda acılarla dolu sürgün hayatının eşiğinde olsa da üzüntü ve keder tamamen yok olarak herkesin yüreği katıksız bir mutlulukla dolmuştu.

Takip Eden Birkaç Gün

Bahçıvanlar her gün güneş doğmadan önce dört yürüme yolunun kenarındaki gülleri toplayarak Hz. Bahauallah'ın çadırının ortasına yığıyordu. Çiçekler öylesine çoktu ki sabah çaylarını Hz. Bahauallah'ın huzurunda içmek üzere bir araya gelen dostları birbirlerini göremiyorlardı. Hz. Bahauallah her sabah bu çiçeklerin kendi adına şehirdeki Arap ve İranlı dostlarına gönderilmesini bizzat sağlıyordu.

Yemekler Hz. Bahauallah'ın ailesinin hâlâ ikamet etmekte olduğu Bağdat'taki evinden ve diğer bir evden getirilirdi. Şiddetli rüzgârın Hz. Bahauallah'ın çadırına zarar vermemesi ve iplerin kopmaması için ahabplar dönüşümlü olarak gece gündüz nöbet tuttular. Bunu yaparken Kendisine böyle yakın oldukları için çok mutluydular.

Hz. Bahauallah her gün dostlarından birkaçını huzununa çağırır ve akşamları da geri gönderirdi. Aileden olmayanların geceyi orada geçirmesine izin verilirken geri kalanlar evlerine dönüyordu.

Hz. Bahauallah her sabah ve öğleden sonra Hz. Bab'ın Emri hakkında konuşurken Kendi diniyle ilgili de üstü kapalı açıklamalar yapıyordu. Bunu yaparken hüznülm olmak bir yana, çok büyük bir neşe ve mutluluk içindeydi.

Şehrin önde gelenlerinden en sıradan sakinlerine kadar çok sayıda sadık ve fedakâr insan Hz. Bahauallah'ı ziyaret etme arzusuyla dolu bir halde, O'ndan ayrı kalmaya dayanamayarak her gün dalgalar halinde, akın akın bahçeye geliyor ve Kendisine son kez veda ettikten sonra yanından derin bir üzüntüyle ayrılıyordu.

Beşinci Gün – Güller

Beşinci gece ahabplardan birisi çadırın yanında ipleri tutarken, geceyarısına doğru Hz. Bahauallah dışarı çıktı ve uyumakta olan dostlarının yanından geçti. Mehtabın altında, bahçenin çiçekli yollarında aşağı yukarı dolaşmaya başladı. Bülbüller her taraftan öyle yüksek bir sesle ötüyordu ki, ancak çok yakında olanlar Hz. Bahauallah'ı işitebiliyordu. Yürümeye devam etti, sonra bir yerde kısa bir süre için durdu. Bülbüllerin güllere duydukları aşkın coşkusuyla akşamdan sabaha kadar ve bir an bile uyku yüzü görmeden tutkuyla söyledikleri aşk melodileri dikkatini çekti. "Nasıl oluyor da..." dedi, "Maşuk'un güle benzer güzelliğiyle mest olmuş olanlar uyuyabiliyor?"

Beşinci Gün'den Sonra – Ziyaretçiler

Aynı ahabp üç gün boyunca çadırın etrafından ayrılmadı ve Hz. Bahauallah'ın tüm bu süre boyunca bir an bile uyumadığını, bunun yerine Bağdat'tan gelmeye devam eden bitmek tükenmek bilmeyen ziyaretçileriyle, her gün, sabahtan akşama kadar, bir an bile dinlenmeden ilgilendiğini ve konuştuğunu gördü.

³ Babi Dini'ndeki silah kullanma (cihat) izninin iptal edilmesi anlamındadır. (Ç.N: bkz. bk. <http://www.h-net.org/~bahai/trans/vol1/ridvan1.htm>)

H. Bahauallah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

Sekizinci Gün – H. Abdülbaha'ya Açıklama

H. Bahauallah bahçeden ayrılmadan dört gün önce H. Abdülbaha'yı çadırına çağırdı ve açık ifadelerle kendisinin Tanrı'nın izhar edeceği ve H. Bab'ın vaat ettiği Kimse olduğunu ilan etti.

H. Abdülbaha ruhu titreten bu sözleri duyduğunda Tanrı Mazharı'nın neden böyle bir zulme bir kez daha katlanmak zorunda kaldığını anlamış ve ilahi ağrı dünyanın kalbini değiştirdiği zaman geleceğin dünyasının nasıl olacağını tüm berraklığıyla görmüştü. O andan itibaren yeni ve giderek artan bir mutluluk, neşe ve bağlılıkla doldu ve tüm varlığını, bedenini, canını ve ruhunu Tanrı Emri'nin mukaddes içlerine adadı.

Daha sonra H. Bahauallah dört kişiye daha aynı haberi verdi. Haberin herkesle paylaşılacağı zaman henüz gelmemişti bu yüzden bu birkaç kişiden, öğrendikleri şeyi sır olarak tutmalarını istedi.

Dokuzuncu Gün – Ailenin Gelişi

Dokuzun gün nehir sakinleşi sular çekilerek şehrin eski doğu yakasındakilerin karşıya geçmesine izin verdi. H. Bahauallah'ın ailesi Bahçe'ye ulaştığında nehir bir kez daha kabardı.

On İkinci Gün

On ikinci gün nehir tekrar çekilince herkes karşıya geçerek H. Bahauallah'ın huzuruna ıktı.

Gün sona ermek üzereydi ve H. Bahauallah ertesi gün öğleden sonra yola çıkacağını duyurdu.

On nc Gün

Haber duyulunca tüm o son gün boyunca ziyaretçiler ve Bağdat şehrinin resmi görevlileri son kez vedalaşmak üzere bahçeyi doldurdular.

Ziyaretçiler – Alusi, Bağdat Müftüsü

Ziyaretçiler arasında dini yasalar hakkındaki bilgisiyle uzmanlaşmış ünlü birisi de vardı. Gözyaşları içinde, H. Bahauallah'ın Bağdat'tan sürgüne gönderilmesine neden olan İran şahı'na lanetler yağdırıyor ve bir kelime oyunu yaparak adının "Din'in Destekçisi" (Nasiruddin) değil "Dinin Yıkıcısı" olduğunu haykırıyordu.

Ziyaretçi – Vali Namık Paşa

Sürgün kararının iletilmesi için camiye kendisinin yerine bir yardımcısını gönderen Vali de nehrin karşısına geçerek H. Bahauallah'ı bizzat ziyaret etmişti. Yaşananlar dolayısıyla hissettiği büyük üzüntüyü vurgulayarak H. Bahauallah'a kendisinden isteyeceği her şeyi yerine getireceğini taahhüt etti. H. Bahauallah'a eşlik edecek olan askerlerin komutanına yazılı bir emir vererek, yol üzerindeki tüm eyaletlerin valilerinden sürgünlere azami nezaket ve zen göstermelerini istedi. H. Bahauallah ise gereken her şeye sahip olduklarını ifade etmiş ve yolculukları boyunca kendisiyle gelenlerin Vali'nin talimatıyla tahsis edilen yolculuk harcırahını kabul etmelerine izin vermeyerek gereken her şeyi ücretini kendi parasıyla ödeyerek satın almıştı. Vali'nin yardım ve hizmet tekliflerini ısrarla yinelemesi üzerine ise geride kalacak olan dostlarını unutmamasını ve bu kişilere nezaketle davranmasını rica etti. Vali bu isteği hiç tereddüt etmeden ve büyük bir memnuniyetle kabul etti ve ihtiyaçlarının karşılanması ve kötü davranışlardan korunmaları için gerekenleri temin etti.

Düşmanların Pişmanlığı

Vali her tabakadan insanın gösterdiği bu derin bağlılık, sempati ve sayėı karşısında H. Bahauallah için sürgün kararı verilmesi için bıkıp usanmadan çalışan ve kararın çıkmasının ardından bundan mutlu olanların sebep oldukları durum nedeniyle şimdi büyük pişmanlık yaşadıklarını ve hatta artık H. Bahauallah'ın şehirde kalmaya devam etmesi için ısrar ettiklerini fark etmişti.

Vali'nin Atı

Bu arada Vali'nin İstanbul'a göndermek istediği çok güzel bir atı vardı. H. Bahauallah'tan kendisine eşlik edecek olanların atla ilgilenmelerini rica ettiğinde, H. Bahauallah bu isteği geri çevirmedi.

H. Bahaullah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

Rızvan Bahçesi'nden Ayrılışı

Geçen sürenin ardından katırlar yüklendi, üstlerine sekiz, dokuz adet tahtirevan bağlandı, pek sağlam olmasalar da kadınlar ve çocuklar bunların içine oturdu. Herkes bir şey yapıyordu. Katırların sahibi olan Türk kervancı yük ve eşyalardan sorumluydu, Hz. Abdülbaha bir atın üstündeydi ve birkaç kişi de hayvanlara göz kulak oluyordu. Bir erkek gerekli eşyaların kullanıldıktan sonra tekrar yerlerine konulduğunu takip etmekten sorumluydu. Tüm genç erkekler ve ata binmeyi bilen herkes atlarına ya da katırların üstüne bindiler ve 3 Mayıs 1863 günü, akşamın ilerleyen saatlerinde, dolunay gözyüzündeyken, kabile, kendilerine büyük bir nezaketle davranan askerlerin eşliğinde yola çıkmaya artık hazırdu. Hz. Bahaullah'ın kişiliğinin gücü öylesine olağanüstüydü ki etki alanına giren herkesi etkiliyor ve saygılı olmak durumunda bırakıyordu.

At Getiriliyor ve Hz. Bahaullah Biniyor

Bağdat'ta geçen uzun yıllar boyunca Hz. Bahaullah at yerine her zaman eşeğe binmeyi tercih ederdi. Gün batımına doğru, bütün o koşuşturmanın ortasında dostları Kendisine alabilecekleri en iyi cins bir Arap atı getirdiler. Hz. Bahaullah ayağını üzengiye koyunca kızıl renkli hayvanın dizlerinin üzerine çökerek vücudunu yere doğru alçaltması oradaki herkesin üzüntüsünü daha da arttırdı. Hz. Bahaullah'ın sevgi dolu sözcükleriyle atın taşıyacağı Kişi'nin kim olduğunu anlaması çevredekilerin yüreklerini daha da yaktı, öyle ki tamamen kendilerinden geçtiler. Hz. Bahaullah herkese moral verici tatlı sözler bahsetti ve hepsiyle vedalaştı. Ata binip yola çıkmaya hazır olduğu anda keder ve üzüntü artık frenlenemez haldeydi. Ahbapların ısırdap dolu ve yürek paralayıcı elem ve feryatları ve çevredeki diğer insanların üzüntüleri öylesine fazlaydı ki kimse bunu anlatamaz. Kalabalık devamlı "Allah'u Ekber" diye bağınıyordu.

Geride Kalanlar

Hz. Bahaullah'ın şehirde kalmasını istediği kişiler bir sıra halinde bekliyorlardı. Öylesine büyük bir keder içindeydiler ki hepsi gözyaşlarına boğulmuştu. Hz. Bahaullah onlara yöneldi ve hepsini teselli etti. Şehirde kalacak olmalarının Allah'ın Emri için daha iyi olacağını söyledi. Bazı kişilerin fesatlık çıkarmak istediğini ve bunları Kendisiyle birlikte götürdüğünü belirtti. Ahbaplardan birisi üzüntü ve kederden öylesine kendisini kaybetmişti ki çevredekilere bir şiirle seslendi:

Hadi, bahar bulutları gibi dökülsün hepimizden yaşlar
Taşların bile ağladığını duyarsınız Sevgili'den ayrı düşünce âşıklar!

Hz. Bahaullah çok duygulandı ve bu şiirin tam da bugün için yazıldığını ifade etti.

Hz. Bahaullah ile birlikte yolculuk yapacak olan şanslı kişiler da hıçkırıklara boğulmuştu. Gözyaşları içindeydiler. Din adamları, kadılar, şehrin idarecileri ve halktan kişiler, herkes ağlıyordu.

Hz. Bahaullah atını sürdü. Ahbaplardan birisi eğerin ön kısmına bir para kesesi takmıştı. Hz. Bahaullah bu parayı yol kenarında bekleyen fakirlere dağıtmaya başladı. Bunu görenler bir anda koşup etrafına doluşunca Hz. Bahaullah paraları yere atarak "Alın..." dedi, "kendiniz toplayın."

Top Atışları

Vali Hz. Bahaullah'ın yıldızların astronomik açıdan olumsuz olduğu bir zamanda yola çıkmasından endişe ettiği için yolculuğunu iptal etmesini ümit ediyordu. Hz. Bahaullah'ın ata bindiği anda ateşlenecek şekilde bir top ayarlanmıştı, böylece astrolojik durum anlaşılacaktı. Hz. Bahaullah yola çıktığı anda top ateşlendi ve Vali o anda büyük bir şaşkınlıkla güneşin şanssızlık konumundan hayırlı bir konuma hareketlediğini fark etti. Hz. Bahaullah'ın hiçbir çaba sarf etmese de her türlü ayrımının farkında olması karşısında adeta donakalmıştı.

H. Bahaullah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

Hareket Saati

At hareket etti. Herkes bağıırıyordu; “Ya Bahau'l-Ebha! Süphanallah!” O gün oradaki insanlar Hz. Bahaullah'ın ata ne kadar mükemmel bindiğine ilk defa tanık oluyorlardı. İnsanlar yere kapanmış, atın geçtiğı yerleri ve ayaklarını öpüyorlardı. Sayısız insan üzengilere tutunmuştu. Birçok kişı kendisini atın önüne atarak ölümü ayrıılığa tercih ediyordu. At sanki mübarek bedenlerin ve temiz yüreklerin üzerinden koşan semavi bir küheylandı. Herkes gözyaşları içinde birbirine tanık oldukları bu sahnenin Mahşer ve Kıyamet Saati olduğunu fısıldıyordu. Herkes yanındakine bu Mazhar'ın sırlarından bahsetmekteydi.

Heyecan dalgası ve karmaşa Hz. Bahaullah'ın bahçeden ayrıldığı anda daha da şiddetli ve duygusal bir hale geldi. Ahbaplar ve diğler insanlar gözyaşları içinde ağıtlar yakarken mevki ve makam sahipleri şaşkınlık ve hayranlık içindeydiler, kimse ortamı çepeçevre sarmış ve hiçbir dilin tasvir edemeyeceğı bir dereceye yükselmiş olan duygu yoğunluğunun dışında kalamıyordu.

Secde halindeki coşkulu hayran topluluğunun bağılılık ve kederi çok yoğundu. Hz. Bahaullah Allah'ın gücü sayesinde Bahçe'den kimsenin inkâr edemeyeceğı bir haşmet ve kudretle ayrıldı. Etrafındaki bu saygı ve adanmışlık İstanbul'a ulaşana kadar değişmeden devam etmiştir.

Geride Kalanlar

Geride kalanlar Hz. Bahaullah'ın, ailesi ve yirmi altı yoldaşıyla birlikte bilinmeyen bir hedefe doğru gözlerden kayboluşunu seyretti. Kalpleri kırık, ruhları keder dolu ve teselli edilemez bir halde Bağdat'a döndüler. Hz. Bahaullah'ın zirveye yükselmekte olan bir güneş gibi olduğunu pek anlayamıyor olsalar da büyük ve tuhaf bir enerjiyle en büyük acılarının üstesinden gelirken içlerinde kelimelerle anlatılamaz bir mutluluğun kabarmakta olduğunu hissediyorlardı. Bir araya gelerek kısa süre önce ilan edilmiş olan haberi yaymak için birbirlerine cesaret verdiler. Emre aktif bir şekilde hizmet ederken tüm kalpleriyle kendilerini Hz. Bahaullah'a yaklaştıracak yolu bulmayı diliyorlardı.

H. Bahaullah'ın Peşinden Gidenler

Hz. Bahaullah izni olmadan bu yolculukta O'nun peşinden gideceklerin bir şey elde edemeyeceklerini açıklamıştı. Bununla birlikte dostlarının birçoğı Bağdat'tan çıkarak Kendisini takip etmeyi seçtiler.

Bunlardan birisi üç saat boyunca kafilenin peşinden koştu. Hz. Bahaullah kendisini gördüğünde atından inerek yanına gelmesini bekledi. Sonra sevgi ve nezaket dolu tatlı sözlerle Bağdat'a dönmesini ve tüm gücüyle ve mutlu bir şekilde diğler ahbaplarla birlikte çalışmasını söyledi.

Bu kişiyi ayrıca sevdiği dostlarını Bağdat'ta bıraktığını ve Kendisinin iyi haberlerini göndereceğini söyleyerek teskin etti ve herkese sebatla Allah'a hizmet etmelerini ve O'nun istek ve iradesini kabul etmelerini ve mümkün oldukça huzur içinde yaşamaya devam etmelerini tavsiye etti.

Ve böylece kabileyi takip edenler Hz. Bahaullah'ın karanlıkta kayboluşunu yorgun kalplerle izlerken düşmanlarının güçlü ve acımasız olduğunu biliyor ancak Hz. Bahaullah'ın düşmanlarını yanında götürdüğünü bilmiyorlardı. En sonunda gözyaşları içinde ama O'nun emrine göre yaşamaya kararlı bir şekilde yüzlerini Bağdat'a çevirdiler.

H. Bahaullah'ın Yaptığı İlanın Duyulması

Dostları, ister O'nunla birlikte gitmiş ister Bağdat'ta kalmış olsunlar, Hz. Bahaullah'ın vermiş olduğu tarihi haberi yeni yeni duymaya başlıyordu. Bu haber ancak Hz. Bahaullah'ın Edirne'ye ulaşmasının ardından toplum içinde yayılmaya başlamıştır.

Bu haber kulaktan kulağı yayıldıkça ahbaplar sevinçten havaya uçarken kalplerinde ışıldayan yepyeni bir iç görüş gelecek yıllar boyunca kendilerinin rehberi olacaktı.

H. Bahaullah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

İstanbul'a Yolculuk

Fireycet Bahçesi

İki saat sonra, güneş batmak üzereyken kafil Dicle nehrine üç mil mesafedeki bereketli bir bahçeye ulaştı. Burada Bağdat'taki kalan işleri hallederek geriye kalan eşyaları getirmekte olan H. Bahaullah'ın erkek kardeşini beklediler. O arada atları denemek için hayvanları koşturmaya başladılar ve H. Bahaullah bu vesile ile ne kadar usta bir binici olduğunu bir kez daha gösterdi. H. Bahaullah'tan ayrı kalmaya dayanamayanlar devamlı Bağdat'tan geliyorlardı.

Yolculuk Başlıyor

Sonunda, on atlı asker ve bir subayın kontrolü altında, elli katır ve her bir çifti dört örtüyle sarılmış yedi çift sepetle kuzey batıdaki başkent İstanbul'a doğru, çok güzel ancak sarp dağlar, tepeler, vadiler, geçitler, ormanlar ve ovaları aşarak derin uçurumların kenarlarındaki patikalardan ve tehlikeli eşkiya ve soyguncuların arasından geçecekleri bin millik yolculuklarına başladılar.

Genel Bilgi

Yolculuk bazen ismi bile olmayan patikalardan geçerek devam etti. Gündüz seyahate devam ederken geceleri durup dinleniyorlar, gidecekleri yer uzak olduğunda ve sıcaklık yükselince bu sefer de gecenin serinliğinde yolculuk ederken sabah ya da öğlen saatlerinde kamp kurup dinleniyorlardı.

Yol boyunca bazen ahabpların kafileye katılmasına izin veriliyor, o zaman daha önce kafileye katılanlar ayrılarak geri dönüyordu. Bazen de H. Bahaullah'ın güzel sesi duyuluyor ve söyledikleri kaydediliyordu.

Kervandaki ahabplardan birisi H. Bahaullah'ı mutlu etmeyi, sevindirmeyi ve güldürmeyi kendisine görev edinmişti. Ayrıca H. Bahaullah'ın atının önünde dans da ediyordu.

Kervandaki ahabpların büyük çoğunluğu yolculuk esnasında uykuya dalyordu. At üzerindeki atların çoğu da uyurken atlarından yere yuvarlanıyor, bunların bazıları hemen uyanarak atlarına atladıktan sonra tekrar kervana katılsa da H. Bahaullah varsa kayıp kimselerin bulunup getirilmesi için yine de adam gönderiyordu.

H. Bahaullah ve H. Abdülbaha

On dokuz yaşında, yardımsever ve enerjik bir genç olan H. Abdülbaha bu uzun ve meşakkatli yolculuğun herkes için biraz daha rahat geçmesi için devamlı çaba göstermekteydi. Yolcuların rahatlığını temin etmek üzere, geceleri konaklanacak yerlere ilk gidenlerden birisi O oluyordu. Yiyecekler azaldığı zaman bütün gece eksikleri gidermek için çalışıyordu. Sabahın erken saatlerinde kalkıyor, kervanı o günkü yolculuğa hazırlıyordu. Atına ancak H. Bahaullah kendi atına bindikten sonra binerdi. Tüm gün boyunca her an H. Bahaullah'a hizmet etmek için hazır oluyor, H. Bahaullah tahtırevanda seyahat ederken H. Abdülbaha ise bazen arkada, sağda, solda ya da kervanın ortasında at sürerken her şeyi kontrol ediyor, yol arkadaşları H. Bahaullah'ın etrafını çevirdiği zaman şiirler okuyordu. Tüm talimatlar sadece H. Abdülbaha tarafından verilmekteydi.

Yerleşim Yerlerine Girerken

Köy ya da kasabalara yaklaşıncı H. Bahaullah'ın çadırı hazırlanır ve kervana eşlik eden askerler yörenin resmi makamlarına saygıdeğer bir Misafirin yaklaşmakta olduğunu haber verirdi. H. Bahaullah atının üzerindeyken vali, soylular, din adamları, kadınlar, askeri görevliler ve önemli kişiler Kendisiyle tanışmak ve kasabaya ya da köye kadar eşlik etmek üzere mutlaka ziyarete gelirdi. Askeri birlik kafilenin başına geçip tören davullarını çalarken çevredeki insanların büyük çoğunluğu evlerin çatılarını ve yolları doldurur, Babilerin İstanbul'a gitmekte olan liderinin gelişini beklerdi. Kafil yerleşim yerine ulaşıncı diğer çadırlar da kurulup hazırlanırdı.

H. Bahauallah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

Yerleşim Yerlerinde Kalınan Sürede

Köy ve kasabalarda H. Bahauallah'ın şerefine kutlama törenleri düzenleniyor, Kendisi için yemekler hazırlanıyordu. Rahat etmesi için adeta çırpınıyorlar, sıcak havada serinlemesi için buz gibi çeşitli hediyeler getiriyorlardı, kabile bu hediyeleri kabul eder ancak diğer her türlü ihtiyaçlarını ücretini ödeyerek temin ederdi. Bazı yerlerde kıtlık yaşanıyor ve hatta hayvanlar için bile yiyecek sorun olurken çeşitli yerler de olağanüstü soğuktu. Konaklanan yerlerin büyük kısmı nehir kıyısında ve H. Abdülbaha ve kabiledeki diğer kişiler genellikle bu şekilde banyo yapardı.

Gece boyunca yöre halkından çok sayıda insan H. Bahauallah'ın çadırının etrafında toplanıp güvenliği sağlayarak kabiledekilerin uyuyabilmesi için sabaha kadar uyanık bekledi.

Ayrılrken

Tekrar yola çıkma zamanı geldiğinde önce eşyalar ve çadırların olduğu hayvanlar yola çıkar, tahtirevanlar hazırlanır ve kadınlar ve çocuklar yerlerine yerleşir, ayrıca H. Bahauallah'ın tahtirevanı da hazırlanırdı. Ailenin yola çıkması ve çadırının sökülmesinin ardından atı getirilir ve H. Bahauallah yerine yerleşirdi.

Özel bir grup kabileye belli bir süre boyunca eşlik ederken yarım düzine silahlı süvari de yol boyunca güvenliği sağlardı.

Bu yoldan devamlı Valiler ve üst düzey yetkililer geçmişti ancak kimse daha önce böylesine büyük bir haşmetle seyahat eden ve herkes tarafından böylesine sıcak bir şekilde karşılanan başka bir insan görmemişti.

Samsun Limanı'na Varış

Üç buçuk aylık bir yolculuğun ardından kabile nihayet Karadeniz'deki limana ulaştı. Burada birkaç gün kaldılar ve çeşitli üst düzey yöneticiler tarafından yine saygıyla karşılandılar. Yükleri taşıyan hayvanlarla ilgilenenler cömertçe ödüllendirildikten sonra kabileden ayrılırken Bağdat Valisi'ne ait olan da dâhil olmak üzere atlar buharlı Osmanlı gemisine bindirildi. Kabile birkaç gün sonra, 16 Ağustos 1863 günü akşam saatlerinde nihayet İstanbul'a ulaştı.

İstanbul'da

Böylece H. Bahauallah'ın Çağrısı'nın en tahmin edilemez sınav ve zorlukların en mükemmel ruhani zaferlerle iç içe geçtiği en trajik ama aynı zamanda en muazzam dönemi başlıyordu. H. Bahauallah'ın ilahi görevi zirveye ulaşmak üzereyken önceden bildirilen karmaşa da başlamak üzereydi.

Kabile İstanbul'da küçük ve çok kalabalık bir evde tutsak tutuluyordu. Şartlar bir süre sonra düzelse de dört ay sonra, İran hükümetinin devam eden baskı ve iftiraları neticesinde, kışın tam ortasında aniden ve haksız bir şekilde Sultan ve vezirleri tarafından İmparatorluğun uzak bir noktasına, Edirne'ye sürüldüler. H. Bahauallah kendisine gönderilen elçiyle görüşmeyi reddetti ve üç gün sonra vezirlerin sürgün kararıyla ilgili yazılı kısa bir cevap ilettili. Bu cevabı getiren kişi Sadrazam'ın yanından ayrılırken mektubu okuduktan sonra Sadrazam'ın beti benzi atmış, adeta bir ölü gibi gözüküyordu.

Edirne Yolculuğu

Kabile dostlarını gözyaşları içinde arkalarında bırakarak şiddetli kar yağışı altında ve askerlerin eşliğinde, yük arabaları ve atlar ve büyük baş hayvanların çektiği kağnılarla yola çıktı. Düşmanları bile bu insanlar için ağlıyordu. O kış hava öylesine soğuktu ki [ülkenin doğusundaki] Fırat Nehri donmuştu. Kafilenin bu şartlara uygun giysilerden ve yiyeceklerden yoksun bir halde, şiddetli ve dondurucu rüzgârlar altında ilerlerken çektikleri sıkıntı çok ama çok büyüktü.

H. Bahaullah'ın 1863'de Rızvan Bahçesi'nde Emrini İlan Edişı

David Merrick

Kaynak: http://bahai-library.com/file.php?file=davidmerrick_holydays_declarationofbaha

Edirne

Edirne'deki ilk sene H. Bahaullah ve ailesi küçük, konforsuz ve haşaratlarla dolu bir evde konakladı, bahar gelince daha iyi bir yere taşındılar ve Edirne'de bu şekilde dört buçuk sene kaldılar. H. Bahaullah burada dini ilan etmeye başlayınca etrafında hızlı bir şekilde büyük ve sadık bir inananlar topluluğu oluştu.

H. Bahaullah'ın ilahi görevini açıkça ilan ettiği ve H. Bab'ın taraftarlarının Kendisini büyük bir heyecanla kabul ederek Bahailer olarak bilinmeye başladıkları yer Edirne'dir. H. Bahaullah burada, son derece büyük üzüntü ve krizlerin ortasında, dünyanın sivil ve dini liderlerine hitap eden ve zuhurunu bildiren mektuplarını yazdı. Ayrıca kıskançlığın etkisiyle Kendisine karşı yaşam boyu sürececek bir savaş açan ve vicdansızca karşı çıkan üvey erkek kardeşine de makamını resmen bildirdiği bir Levih gönderdi. Nihayet bu düşmanca hareketlerin sebep olduğu sorunlar ve üzüntüler öylesine çoğaldı ki Osmanlı Hükümeti H. Bahaullah'ı Akka kalesindeki hapishaneye, üvey kardeşini ise Kıbrıs'a sürdü.

Akka

Emrin Misak'ı ve temeli Akka'da atıldı, ardından H. Abdülbaha tarafından birliği ve ruhani gücü tesis edildi, H. Şevki Efendi tarafından işleyişinin organik gücü kuruldu. Artık Yüce Adalet Evi'nin rehberliği altında gelecek asırlar süresince olgunluğunun sıradışı çağına ulaşacak şekilde kaderine doğru yol almaktadır.

Notlar

- Rızvan (Rıdvan) 'memnunluk, razılık, hoşnutluk' anlamına gelir. Kuran-ı Kerim'de Allah'ın cennetteki kullarıyla ilgili memnuniyeti için kullanılır. Cennetin kapısında bekleyen melek de Rıdvan (Rızvan) olarak adlandırılır ve bu nedenle 'Cennet' anlamında da kullanılır.
- Bağdat'taki Rızvan (Necibiye) Bahçesi, H. Bahaullah'ın Akka dışındaki Rızvan Bahçesi'nden farklıdır.
- Bağdat'taki Rızvan Bahçesi, şehir duvarlarının hemen kuzeyinde yer alan, Dicle nehrinin doğu kıyısında, Muazzam kapısına yaklaşık 450 metre mesafede ve H. Bahaullah'ın nehrin diğer tarafında yaşadığı yerin tam karşısında, büyük bir tarım alanıydı. İstanbul'a yapılacak sürgün yolculuğunun rotası üzerinde olması nedeniyle kafilenin seyahat için hazırlanabileceği ve ziyaretçilerin kabul edilebileceği uygun bir yerd. Buraya ait ilk fotoğraflarda ağaçlık bir yer olduğu görülür. Necip Paşa burada bir köşk yaptırmış ve bahçenin etrafını duvarlarla çevirtmişti. Paşa Mayıs 1851'de ölünce bahçe muhtemelen varislerine kalmış olmalı. Burası 1870 yılında Şah'ın yapacağı ziyaret için misafirhane olarak kullanılmak üzere hükümet tarafından satın alınmış ve 20. yüzyılda önce Kraliyet Hastanesi haline gelmiş olup halen modern bir eğitim hastanesi olarak kullanılmaktadır.